Благословенна та скорбота,
Благословенні сльози ті,
Що несподівано і потай
Проллються в тиші й самоті.
О, сльози й біль, що в них жага та,
І нездійсненність юних снів,
І за гріхи гірка заплата,
Й світанки нерозквітлих днів!
Спинився час, і бідне серце
Вхопити хоче давній ритм.
Чи радість це, чи жаль роздер це
Німу заслону довгих літ?
Рука шукає, в сні неначе,
Ось пера вічні й золоті! –
Щоб записати нетерпляче
Слова нестямні і прості.
Це з болем проростають крила,
Незрячому світають дні.
Це вітер напина вітрила
На позабутому човні.